

Sygn. akt IV KO 120/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **J. D.**,
oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 7 grudnia 2017 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w G.
z dnia 12 października 2017 r., sygn. akt IX K [...],
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił
przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wyraża się ono w potrzebie zagwarantowania w odbiorze społecznym przekonania o istnieniu warunków do obiektywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonego J. D.. W sprawie niniejszej wystąpiły okoliczności, które uniemożliwiają wykluczenie ewentualnego negatywnego wydźwięku w przypadku procedowania przez sąd właściwy miejscowo. Należy do nich fakt, że oskarżony jest synem orzekającej w Sądzie Apelacyjnym w [...], a obecnie pozostającej w stanie spoczynku sędzi, będącej zarazem świadkiem w sprawie, a nadto podnoszone w toku postępowania powiązania oskarżycielski posiłkowej M. D.

oraz jej rodziny ze środowiskiem prawniczym, w tym sędziami orzekającymi w Sądach Rejonowym i Okręgowym w G.. Stanowią one szczególne względy, które winny decydować o przekazaniu sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niniejsza inicjatywa Sądu Rejonowego nastąpiła w wyjątkowych warunkach. Sąd właściwy prowadził sprawę przez ponad trzy lata (akt oskarżenia wpłynął 31 grudnia 2013r.), a w chwili obecnej, po wyłączeniu dotychczasowego referenta (k.858), sprawa znalazła się ponownie w początkowym stadium. Wówczas oskarżony złożył wniosek o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k., ale nie został on uwzględniony (k.995v). Podczas pierwszego terminu rozprawy głównej oskarżony ponownie złożył taki wniosek, szeroko go uzasadniając (k.1047-1050) i tym razem przekonując Sąd właściwy do wystąpienia o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Argumentacji Sądu występującego nie można odmówić słuszności.

Wymieniona w art. 37 k.p.k. przesłanka odstąpienia od ogólnych zasad ustalania właściwości miejscowej sądu oznacza także dbałość o należyte postrzeganie orzecznictwa sądowego w odbiorze społecznym. Dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, by eliminować sytuacje, które mogłyby ten odbiór zaburzyć poprzez stworzenie podstaw do formułowania zarzutu braku obiektywizmu. Podstawy te, nawet niezasadnie interpretowane przez opinię publiczną, muszą zaistnieć w sposób realny by móc determinować potrzebę orzekania przez inny - wskazany na podstawie właściwości delegacyjnej - sąd. Przedstawione przez Sąd występujący uwarunkowania mieściły się w ramach określonej w art. 37 k.p.k. przesłanki, przekonując o istnieniu *in concreto* takiej potrzeby. Niewątpliwie bowiem istnienie towarzyskich i rodzinnych powiązań obu stron ze środowiskiem prawniczym, w tym sędziami orzekającymi w sądzie właściwym, może wywoływać obawę o postrzeganie tego sądu, jako niemającego warunków do bezstronnego i rzetelnego rozstrzygnięcia sprawy.

Z tych względów, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, sprawę niniejszą należało przekazać Sądowi Rejonowemu w S., jako położonemu w niedalekiej odległości od G., a pozostającemu poza obszarem apelacji [...].

[aw]